

บทที่ 4

ยุทธวิธีการเล่นประเภทคู่

หลายคนคิดว่า เมื่อเล่นประเภทเดียวกันได้จะเล่นประเภทคู่ได้ด้วย แต่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป เพราะพบว่าผู้เล่นประเภทเดียวกัน ๆ เล่นประเภทคู่ได้ไม่ดี เพราะยุทธวิธีของหั้งสองประเภทแตกต่างกัน การเล่นประเภทคู่เป็นเกมส์การเล่นที่สลับซับซ้อนและต้องใช้ความคิดมากกว่าการเล่นประเภทเดียวกัน ต้องปรับการตีให้เข้ากับการเล่นของผู้เล่นคู่ข้า นอกจากนี้ ผู้เล่นยังต้องเข้าใจหลักการของการเล่นประเภทคู่และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีมด้วย

ฉะนั้น ในบทนี้จะได้กล่าวถึงหลักการต่าง ๆ สำหรับการเล่นประเภทคู่ โดยจะเริ่มกล่าวถึง หลักการเล่นประเภทคู่ระดับแซมป์เบียน ระดับกลาง และระดับต้น ตามลำดับ และสุดท้ายจะกล่าวถึงหลักการทั่ว ๆ ไปสำหรับผู้เล่นทุกระดับ

การเล่นประเภทคู่ระดับสูง

การเล่นคู่เป็นการเล่นเป็นทีม จึงทำให้ทักษะส่วนบุคคลไม่สำคัญเท่ากับทีมเวิร์ค (Team-work) และความร่วมมือกัน (Cooperate) ผู้เล่นที่ชำนาญต้องสำนึกรู้เรื่องนี้ และยอมละทิ้งความหลักแหลมส่วนตนบางอย่างเพื่อประโยชน์ของการเล่นร่วมกับคู่ ผู้เล่นต้องไม่พยายามเอาชนะแต่เมื่อย่างเช่นเล่นประเภทเดียวกัน แต่ต้องทำงานร่วมกับคู่ของเราร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันไม่ให้ตกอยู่ในสภาพที่เล่นยาก เมื่อจำเป็นต้องใช้อุบัติร่วมกับคู่เพื่อโฉมตีฝ่ายตรงข้ามร่วมกัน

หากฝ่ายตรงข้ามยืนคุ้มสนาม (Cover the court) ได้ดี ผู้เล่นที่ชำนาญจะดำเนินถึงหลักของการเล่นสองประการคือ เคลื่อนย้ายตรงข้ามเพื่อให้เกิดช่องว่างขึ้น และบีบให้เข้าตีไม่ได้ (Weak shot) แล้วจึงอาชานะเข้าโดยการตีว้าง ((Placement)) หาตีว่างจากส่วนท้ายคอร์ฟทำได้ยากมาก ฉะนั้น ยุทธวิธีที่สำคัญสำหรับผู้เล่นคือ ต้องรีบเข้าสู่ตำแหน่งการตีวอลเลย์ที่ดีให้ไวที่สุดในการเล่นแต่ละแต้ม ถึงเมื่อว่างครั้งเป็นลูกตีไม่ดีก็ตาม การที่ผู้เล่นทั้งสี่คนแล่นอยู่ที่หน้าเน็ท ทำให้การเล่นแต่ละแต้มสิ้นสุดลงเร็วมาก คือจะตีโต้กันได้เฉลี่ย 4-5 ครั้ง ต่อแต้มหนึ่งๆ เท่านั้น ยุทธวิธีของการเล่น

แบบนี้ต้องใช้แบบรูปของการตี (shot) หลาย ๆ แบบ เช่น เสิร์ฟมีประสิทธิภาพตีโต้ได้แน่นอน วอลเล่ย์ได้รุนแรงและนุ่มนวล

ภาพที่ 11 ผู้เล่นประเกทคู่ระดับสูงนิยมขึ้นมาเล่นหน้าเน็ททั้งคู่

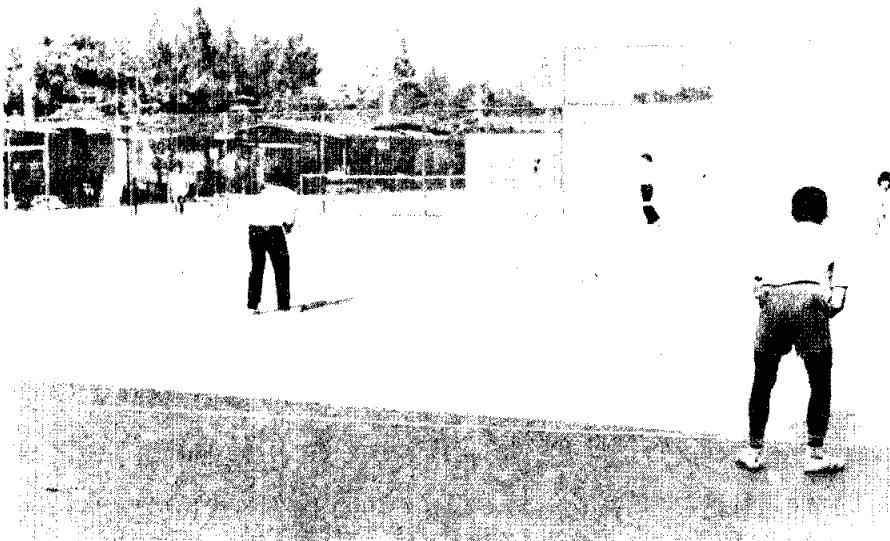
ตำแหน่งยืนของผู้เล่นและแทคติกการเล่น

ในการเล่นประเกทคู่ กติกาไม่ได้กำหนดว่าให้ยืนที่ไหนหลังจากเสิร์ฟลูกไปแล้ว ผู้เล่นจึงอาจยืนหน้าเน็ททั้งสองคน หรือยืนห้ายคอร์ททั้งสองคนและหรือผู้เล่นคนหนึ่งยืนหน้าเน็ท อีกคนหนึ่งยืนห้ายคอร์ท ตัวกำหนดว่าจะยืนที่ไหนคือ ความสามารถและความขั้นของพัฒนาการของผู้เล่นเอง ฉะนั้นผู้เล่นระดับสูงซึ่งสามารถตีได้ทุกรูปแบบ จึงนิยมยืนในตำแหน่งซึ่งเขามีโอกาสชนะแต้มได้มากที่สุดคือ ตำแหน่งหน้าเน็ททั้งคู่¹ (ดูภาพที่ 11)

ผู้เสิร์ฟ

ผู้เสิร์ฟให้ยืนเสิร์ฟจากกึ่งกลางคอร์ท (ซึ่งควรหรือซ้าย) หลังเบสไลน์ ณ ตำแหน่งนี้ทำให้ผู้เสิร์ฟมีระยะทางวิ่งขึ้นไปสู่ตำแหน่งวอลเล่ย์ที่ดีสั้นที่สุด

¹Wagne Pearce, and Janico Pearce, *Tennis* (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1971) p. 85.

ภาพที่ 12 ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นเมื่อเริ่มต้นเล่นผู้เล่นแต่ละคนยืนกึ่งกลางคอร์ทซึ่งของตนระหว่างเซ็นเตอร์มาრ์คกับเส้นข้าง ผู้เล่นคู่ข้างของผู้รับลูกเสิร์ฟยืนหน้าเส้นเสิร์ฟเข้ามาประมาณ 1 ก้าว จากตำแหน่งนี้เข้าสามารถเคลื่อนขึ้นไปข้างหน้าหากจำเป็นหรืออาจถอยหลัง

จุดมุ่งหมายของการเสิร์ฟคือ เสิร์ฟให้ดีพอเพื่อให้ผู้รับตีโต้ได้ไม่ดี ทำให้ฝ่ายเสิร์ฟสามารถตีม่าด้วยวอลเล่ย์ โดยผู้เสิร์ฟหรือคู่ข้าง หากเสิร์ฟลูกได้ลักษณะตำแหน่งได้ดี ผู้รับจะถูกบังคับให้เล่นเพื่อป้องกัน (Defensive play) จึงเป็นผลให้ทีมของฝ่ายเสิร์ฟรุกด้วยวอลเล่ย์ได้ต่อไป

การเสิร์ฟแบบสปิน (spin serve) ที่ความเร็ว 3 ใน 4 ใช้กันมากกว่าเสิร์ฟแบบแฟลต (Flat serve) โดยเฉพาะเมื่อเสิร์ฟลูกแรกของแต่ละแต้ม เพราะว่าทำให้ผู้เสิร์ฟมีเวลาขึ้นไปวอลเล่ย์มากกว่า ปกติหลังจากเสิร์ฟด้วยความเร็ว 3 ใน 4 ผู้เสิร์ฟมีเวลาวิ่งประมาณ 4-5 ก้าว ก่อนถึงจุดที่ต้องหยุดชั่วขณะหนึ่งเพื่ออ่านทางบอล อย่างน้อยจะขึ้นไปถึงเส้นเสิร์ฟเพื่อวอลเล่ย์ครั้งแรก ที่ตำแหน่งนี้ผู้เสิร์ฟสามารถตีมีเบอร์เซ็นต์สูงกว่าที่เคยอยู่หลังเส้นเสิร์ฟ นอกจากนี้สปินเสิร์ฟ (Spin serve) ยังสามารถบังคับ (Control) ลูกบอลได้ดีกว่าแฟลตเสิร์ฟ จึงเสิร์ฟลูกแรกลงคอร์ทได้มากกว่าจะนั้น สปินเสิร์ฟจึงมีความสำคัญอยู่ 2 ประการคือ 1) ผู้รับจะไม่วิ่งขึ้นมาเพื่อรุก 2) ผู้เล่นคู่ข้างของผู้เสิร์ฟสามารถแย่งตีลูกตีโต้จากการเสิร์ฟครั้งแรกได้มากกว่าการเสิร์ฟครั้งที่สอง

เสิร์ฟแฟล์ทที่หนักหน่วงใช้ได้ในบางโอกาส เช่น เมื่อต้องการเปลี่ยนทางและป้องกันไม่ให้ผู้รับติดมาด้วยความมั่นใจ หลังเสิร์ฟแฟล์ท ปกติผู้เสิร์ฟมีเวลาวิ่งขึ้นไปได้เพียง 2-3 ก้าว จึงทำให้ตอกอยู่ในพื้นที่ซึ่งเรียกว่า “พื้นที่ห้ามคนอยู่” (No man's land) ซึ่งเป็นพื้นที่อันตราย² เป็นตำแหน่งยืนวอลเล่ย์ไม่ได้

กรณีอื่น ๆ คือ การยืนวอลเล่ย์จากเส้นเสิร์ฟหรือจากเขตต้องห้าม (No man's land) ปกติผู้เสิร์ฟจะขึ้นไปยืนวอลเล่ย์ ณ ตำแหน่งซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างเน็ทกับเส้นเสิร์ฟ ลูกเสิร์ฟส่วนมากจะเสิร์ฟไปทางด้านเบคแชนเดอร์ของผู้รับ โดยเฉพาะเมื่อเสิร์ฟไปยังคอร์ฟข้ามมือ เพราะการติดมาจากการจุดนั้นยากกว่า และมุมของผู้รับจะแคบลง เมื่อเสิร์ฟไปยังคอร์ฟข้ามมือ ผู้เล่นส่วนมากจะวางลูกเสิร์ฟทางด้านเส้นข้างสนาม เพื่อดึงผู้รับให้ออกไปนอกคอร์ฟ การเสิร์ฟไปทางคอร์ฟข้ามหากเสิร์ฟไปทางโพร์แชนเดอร์บังก์จะช่วยป้องกันไม่ให้ผู้รับจ้องติดด้วยเบคแชนเดอร์อย่างเดียว และทำให้ผู้รับเคลื่อนไปจากตำแหน่งที่เขายืนติดด้วยความมั่นใจ ขณะเดียวกันถ้าผู้เสิร์ฟฯ ไปตรงตัวผู้รับบัง จะทำให้ผู้รับเสียหลักได้

เป้าหมายของการวอลเล่ย์ลูกแรกของผู้เสิร์ฟ ขึ้นอยู่กับวอลเล่ย์จะลูกสูงหรือต่ำ และตำแหน่งของฝ่ายตรงข้าม ถ้าลูกเสิร์ฟสูงติดมาสูง ต้องตัวยอลเล่ย์ลงทันที เป้าหมายคือ 1) เท้าของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่อยู่หน้าเน็ท 2) ในเขตอัลลเล่ย์ (Alley) 3) ระหว่างฝ่ายตรงข้ามทั้งสอง 4) เส้นข้างด้านที่เปิดกว้างอยู่ 5) ลึกไปยังผู้รับลูกเสิร์ฟหรือเท้าของผู้รับลูกเสิร์ฟ ถ้าผู้รับติดลูกมาต่ำเพื่อบังคับให้ผู้เสิร์ฟวอลเล่ย์ลูกขึ้น เป้าหมายของการวอลเล่ย์ลูกนี้คือ สีก (Deep) และหรือ สั้น (short) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของผู้รับหลังจากเข้าติดลูกมาแล้ว ถ้าผู้รับเคลื่อนมาอยู่กางคอร์ฟ ให้ผู้เสิร์ฟวอลเล่ย์อย่างนิ่มนวล และต่ำไปยังเท้าของเข้า ถ้าผู้รับคงยืนอยู่ท้ายคอร์ฟ เป้าหมายของวอลเล่ย์ครั้งแรกคือ ลูกตกสีก เพื่อบังคับให้เข้าติดลูกมาจากหลังเบสไลน์ของเข้า ลูกวอลเล่ย์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้เสิร์ฟต้องพยายามดึงผู้เล่นหน้าเน็ท ซึ่งค่อยสกัดลูกอยู่

ผู้เล่นคุ่ข้างผู้เสิร์ฟ

ผู้เล่นคุ่ข้างของผู้เสิร์ฟ ควรยืนอยู่ห่างจากเน็ทประมาณ 5-6 ฟุต กึ่งกลางคอร์ฟซึ่งของตน ตำแหน่งการยืนที่ถูกต้องนั้นเปลี่ยนแปลงไปตาม ความสูงและความรวดเร็วในการเคลื่อนไปข้างหน้าและหลังของผู้เล่นเอง ตำแหน่งที่ยืนต้องป้องกันเขตอัลลเล่ย์ (Alley) ได้ และสามารถสกัด

²Chet Murphy, and Bill Murphy, *Tennis for the player Teacher and coach* (Philadelphia, London, Toronto : W.B. Saunders company, 1975) p. 155.

ลูกบอลงที่มาใกล้เส้นเสิร์ฟกลางได้ด้วย บางโอกาสผู้เล่นคู่ข้างของผู้เสิร์ฟต้องโน้มเข้าไปหาเส้นเสิร์ฟกลาง เพื่อสกัดลูกตีตัวจากฝ่ายตรงข้าม การย่างตีเช่นนี้บางทีก็เป็นการตัดสินใจโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนของผู้เล่นหน้าเน็ท

เพื่อให้สามารถเคลื่อนตัวได้รวดเร็วและการป้องกันมีประสิทธิภาพ ผู้เล่นหน้าเน็ทต้องตื่นตัว (Alert) และเตรียมพร้อม (Ready) อยู่เสมอ ผู้เล่นหน้าเน็ทที่ดีส่วนมาก จะพยายามทำให้ฝ่ายตรงข้ามอ่านความตั้งใจของเขามิเอกอก โดยใช้วิธีหลอกล่อหลาย ๆ แบบ เช่น การโยกตัว การเดินอยู่กับที่ ขณะที่กำลังหลอกล่อและเตรียมพร้อม ต้องพยายามอ่านความตั้งใจของฝ่ายตรงข้าม ด้วย โดยดูว่าเขายืนตือย่างไร ท่าไหนเตรียมตัวอกให้ทราบถึงลักษณะของการตี (Shot) และทิศทางของลูกได้

ที่กล่าวมานี้เป็นการเคลื่อนตัวและการเตรียมพร้อมของผู้เล่นฝ่ายรุก ผู้เล่นหน้าเน็ทที่ดีต้องระวังลูกล้อบอยู่เสมอ ผู้เล่นคู่รัดบลูจจะเล่นล้อบเมื่อเขายืนในตำแหน่งที่ดีที่จะเล่นลูกนั้นเท่านั้น และเป้าหมายของลูกล้อบ คือ ผู้เล่นที่อยู่ด้านซ้าย เมื่อลูกบอลงทุกตีผ่านผู้เล่นคู่ข้างของผู้เสิร์ฟไปชี้งเข้าย่องตั้งใจที่จะเล่นลูกนั้น แต่เล่นไม่ได้เพราะถอยหลังไม่ทัน

ผู้เล่นหน้าเน็ทต้องเล่นลูกที่ถอยมาสูงทันที ถ้าสามารถเล่นได้ เป้าหมายของการตีคือ 1) ระหว่างฝ่ายตรงข้ามหั้งสอง 2) ด้านเส้นข้าง ชี้เปิดว่างและหรือ 3) เท้าของผู้เล่นหน้าเน็ท ฝ่ายตรงข้าม หากลูกบังคับให้ต้องตีลูกตัวให้คำนึงถึง ตีให้ปลอดภัยไว้ก่อน และถ้าต้องตีให้ลึกไปตกท้ายคอร์ท ให้ตีไปยังผู้รับลูกเสิร์ฟ (หากเขายืนมาเล่นวอลเล่ย์) หรือตีไปกลางคอร์ทที่เท้าของผู้รับ (หากเขยืนมาเล่นวอลเล่ย์)

ผู้รับลูกเสิร์ฟ

สำหรับผู้เล่นขั้นสูง ผู้รับลูกเสิร์ฟจะยืนรับลูกเสิร์ฟห่างเบสไลน์ข้ามในคอร์ทประมาณ 1 ก้าว และยืนกึ่งกลางคอร์ทซึ่งนั่น ๆ เหตุที่ยืนหน้าเบสไลน์คือ เพื่อตีลูกทันทีที่กระดอนขึ้น ถ้าสามารถทำได้ และจะยืนอยู่หลังเบสไลน์ หากลูกเสิร์ฟตียกถ้าเข้าไปใกล้

ปกติผู้รับลูกเสิร์ฟจะตีต่อลูกเสิร์ฟแล้วตามขึ้นไปสู่ตำแหน่งวอลเล่ย์ การทำเช่นนี้จำเป็นต้องเล่นลูกทันทีที่กระดอนขึ้นถึงจุดสูงสุด และเป้าหมายของการตีคือ เท้าของผู้เสิร์ฟ เหตุที่ต้องตีไปยังเป้าหมายนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้เขยืนมารุกร้าววอลเล่ย์ ล้อบจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อลูกเสิร์ฟนั้นรับยากและเมื่อผู้เล่นหน้าเน็ทยังตี ประเด็นสำคัญของการตีต่อลูกเสิร์ฟคือ ตีทแยงคอร์ท (Cross-court) ไปยังเท้าของผู้เสิร์ฟ

การเล่นลูกบอลงทันทีจากหน้าเบสไลน์และตีต่อลูกตัวไปที่เท้าของผู้เสิร์ฟ ผู้รับลูกเสิร์ฟ

ต้องเงือแรคเก็ทไปหลังเพียง 3 ใน 4 เท่านั้น จะเงือให้เต็มที่และด้วยความแรงเต็มที่ไม่ได้ เพราะต้องรับขึ้นไปสูงตำแหน่งวอลเล่ย์ทีเดียว หลังจากตีโอลูกไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ ผู้เล่นประเภทคู่ที่ดีจึงต้องลูกเสิร์ฟด้วยความระมัดระวัง เงือแล้วตีเพียงสั้นๆ จึงต้องใช้ช้อน (Chop) และสไลซ์ (Slice) ปอยๆ และตีด้วยความแรงเพียงครึ่งเดียว หรือ 3 ใน 4 โดยเฉพาะการตีด้านเบคแฮนด์ การตีด้วยวิธีดังกล่าวจะสามารถบังคับ (Control) ลูกได้ดีกว่าและมีเวลาสำหรับขึ้นไปสูงตำแหน่งวอลเล่ย์มากกว่าตีแรงหรือเร็ว

การตีด้วยความแรงหรือเร็วเต็มที่จะใช้มือการตีโต้ลูกเดิร์ฟนั้น สามารถตีด้วยห้อปสปิน (Topspin) ได้ และจริง ๆ นั้น จะใช้กับการตีแบบต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เดิร์ฟเสียหลักและป้องกันไม่ให้เข้าอ่านทางบลอกของเรารอ ก และไม่ให้เข้าตั้งหลักได้ทัน

ปกติเมื่อผู้รับลูกเสิร์ฟต้องการเสิร์ฟแล้วจะขึ้นไปสู่ตำแหน่งของลิฟท์ที่ติดอยู่เร็ว การวิ่งขึ้นไปบนนั้น เมื่อขึ้นไปถึงจุด ๆ หนึ่ง ผู้เล่นต้องหยุดชั่วขณะหนึ่ง เพื่อดูการตีลูกของฝ่ายตรงข้าม หลังจากที่ทีมฝ่ายตนเล่นวอลเลย์ครั้งแรกแล้วจึงขึ้นมาไปใกล้เนื้อกอก เพื่อเล่นเป็นฝ่ายรุกหรือยืนคู่ลุมพื้นที่สามารถไว้เพื่อเล่นบังกัน ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของลูกวอลเลย์

ดังกล่าวแล้วว่า ประเด็นสำคัญหรือการตีโต้ลูกเสิร์ฟที่สำคัญคือ การตีทแยงคอร์ท (Cross-court) แต่ถ้าผู้เล่นคุ้นเคยกับข้อของผู้เสิร์ฟสามารถตีสกัดหรือโฉบตีลูกทแยงคอร์ทได้ดี บ้อง ชาร์แมน³ได้นำทางเลือกไว้ให้ 3 ทาง คือ 1) ตีทแยงคอร์ทให้แรงขึ้นอีกเพื่อไม่ให้ผู้เล่นหน้า เน็ตสามารถตีสกัดได้เป็นวิธีที่เสียงและยากมาก 2) ตีขานานกับเส้นข้าง (Down the Line) อาจ เป็นการผ่าตัวเอง ถ้าผู้เล่นหน้าเน็ตไม่โฉบ แต่สามารถชนะได้แน่นอนถ้าสามารถทำให้ฝ่าย ตรงข้ามหลงทาง 3) รีบล็อบ (Lob) โดยเร็ว ข้ามศีรษะของผู้เล่นหน้าเน็ต

ផ្នែកបានកុំខាមុនដោយសារពិភាក្សា

ปกติผู้เล่นคู่ข้างของผู้รับลูกเสิร์ฟจะยืนอยู่ใกล้ๆ กัน แล้วเสิร์ฟและอยู่กึ่งกลางระหว่างเส้นข้าง (Side Line) กับเส้นเสิร์ฟกลาง (Center service Line) แต่ถ้าเห็นว่าคู่ข้างของตนสามารถตีได้ลูกเสิร์ฟได้ต่อและตกที่เท้าของผู้เสิร์ฟได้ค่อนข้างแน่นอน ให้ยืนในตำแหน่งการเล่นวอลเล่ย์ที่ดี (กึ่งกลางระหว่างเน็ทกับเส้นเสิร์ฟ) หากกลัวว่าฝ่ายตรงข้ามจะตีได้มาสูงก็ให้ถอยหลังออกมากอเล็กน้อย คือ ยืนใกล้ๆ กัน เส้นเสิร์ฟนั้นเอง ยืนอยู่ในตำแหน่งดังกล่าวข้างตันและเตรียมพร้อมที่จะเล่นวอลเล่ย์เพื่อบังกันไว้ก่อน ถ้าคู่ข้างตีได้ลูกเสิร์ฟได้ไม่ดี เปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามรุกด้วยวอลเล่ย์ แต่

³Bob Harman, "The Best ways to Improve your service Return" Tennis stroke and strategies (London, Sydney, Auckland, Toronto : Hodder and stoughton, 1975) pp. 165-167.

หากคุณต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามดีที่เรียกว่า ตีป้องกัน ให้คุณของผู้รับลูกเสิร์ฟก้าวขึ้นไปข้างหน้า ก้าวหรือสองก้าว เพื่อรักษาความปลอดภัยทันที หรืออาจจะย่างตีลูกก่อนโดยเคลื่อนเข้าหาเส้นเสิร์ฟกลางเพื่อสกัดลูกวอลเล่ย์ของผู้เสิร์ฟ

ถ้าพิจารณาเห็นว่า การเล่นป้องกันเป็นสิ่งจำเป็นหรือสำคัญมากสำหรับการเล่นประเภทคุ้นค่าของผู้รับลูกเสิร์ฟจะยืนที่เบสไลน์ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สามารถป้องกันการรุกด้วยวอลเล่ย์หน้าเน็ตจากฝ่ายตรงข้ามได้ ยุทธวิธีจะพบเห็นอยู่บ่อยๆ เมื่อผู้เล่นระดับโลกใช้ เพราะการเสิร์ฟสมัยใหม่เป็นการยกมากสำหรับการรับให้ได้ดีเพื่อให้คุณของตนสามารถยืนเล่นหน้าเน็ตได้ด้วยเหตุนี้ผู้เล่นคุณของผู้รับลูกเสิร์ฟจึงยืนที่เบสไลน์ระหว่างการเสิร์ฟลูกแรกและยืนที่เส้นเสิร์ฟระหว่างการเสิร์ฟลูกที่สอง ทั้งนี้เพราะผู้รับลูกเสิร์ฟสามารถตีต่อสูงได้ง่ายและตีพอที่จะให้คุณของเขายืนหน้าเน็ตได้ ยุทธวิธีการวางแผนตำแหน่งของผู้เล่นคุณของผู้รับลูกเสิร์ฟทั้งสองวิธีนี้ ต้องคำนึงถึงความสามารถในการตีต่อสูงของผู้รับลูกเสิร์ฟ ผู้รับลูกเสิร์ฟจึงเป็นผู้กำหนดยุทธวิธีของทีมเมื่อฝ่ายตรงข้ามเสิร์ฟ

การเล่นประเภทคุ้นระดับกลาง

แม้ว่าการเล่นรุกหน้าเน็ตเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่นระดับสูง การเล่นระดับต่ำกว่าอาจจะไม่เป็นอย่างนั้นหรือไม่ใช่หนทางชนะเสมอไป เพราะผู้เล่นมีระดับกลางยังขาดความสามารถและทักษะหลายอย่าง ตัวอย่างเช่น การเสิร์ฟและวอลเล่ย์ไม่ดีพอสำหรับการขึ้นไปเล่นหน้าเน็ตแต่ทั้งนี้ก็มีได้หมายความว่าหนทางชนะในการเล่นคุ้นระดับนี้จะไม่ดีเสียเลย เมื่อทีมมีผู้เล่นคุณซึ่งสามารถชดเชยทักษะกันได้ และรู้จักใช้แทคติก (Tactics) ให้เป็นประโยชน์ที่สุด และเหมาะสมกับต้องตามความสามารถของแต่ละคน จะทำให้เล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนนี้จะได้กล่าวถึงการเล่นคุ้นที่แตกต่างไปจากที่กล่าวมาแล้ว (การเล่นคุ้มีระดับสูง) สิ่งที่ไม่เหมือนกันที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ คือ การเสิร์ฟไม่ดี (weak server) การเคลื่อนไหวช้า (Slow mover) การวอลเล่ย์ไม่ดี (Poor Volleyer) การเล่นคุ้มีระดับกลางต้องใช้ยุทธวิธีที่จะทำให้เราเล่นได้ตามความสามารถของเรา การใช้ยุทธวิธีจึงแตกต่างไปจากการเล่นคุ้มีระดับสูง

การเล่นแบบยืนหน้า 1 คน ยืนหลัง 1 คน

การเล่นที่แตกต่างไปจากการเล่นคุ้มีระดับกลางที่เห็นได้ชัดที่จะแนะนำคือ แผนการเล่นการใช้แผนการเล่นแบบยืนหน้า 1 คน และยืนหลัง 1 คน จะได้ผลดีก็ว่าการขึ้นไปหน้าเน็ตทันทีเพื่อเล่นวอลเล่ย์ การเล่นต้องใช้คุณสมบัติและความสามารถเฉพาะตัวของตน โดยพยากรณ์

หลักเลี้ยงการตีที่เป็นจุดอ่อนของตน จุดเด่นของแผนการเล่นแบบนี้คือ ทำให้ผู้ตี (Drive) ที่ดีได้เล่นจากท้ายคอร์ท ขณะเดียวกันผู้วออลเลย์ที่ดีก็จะได้เล่นจากหน้าเน็ท

ผู้เล่นที่เล่นจากท้ายคอร์ท

หากมีผู้เล่นคนหนึ่งของทีม ไม่ถนัดการเล่นหน้าเน็ทและเล่นจากคำແහນงี้ได้ไม่ดี แต่สามารถตีได้ดีจากส่วนหลังของคอร์ท ก็จำเป็นต้องให้ผู้เล่นคนนี้ เล่นจากส่วนหลังของคอร์ท หรือท้ายคอร์ท การยืนเล่นลูกจากท้ายคอร์ทกระทำได้เมื่อหลังเสิร์ฟแล้วให้คงยืนอยู่ที่เบสไลน์ ในคำແහນงี้เราสามารถเล่นได้ดีที่สุด และคงยืนอยู่ที่เบสไลน์ได้อีกหลังจากตีโต้ลูกเสิร์ฟ ควรขึ้นไปสูตรคำແහนง่าวอลเลย์จากที่ฝ่ายตรงข้ามเล่นลูกสั้นหรือยอดหรือเมื่อแน่ใจว่า การตีรุกทำให้ขึ้นไปได้อย่างปลอดภัย ผู้เล่นที่เบสไลน์ต้องเล่นด้วยความระมัดระวังและแน่นอน และต้องศึกษาไม่ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทของฝ่ายตรงข้ามตีสกัดได้ ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีรุกมาได้มาก เราอาจจะล้อมกลับไป ผู้เล่นที่เบสไลน์ที่ดีส่วนมากจะเล่นล้อมได้ดีด้วย เพราะว่าการเล่นทั้งสองอย่างต้องอาศัยการเล่นที่ต้องระมัดระวังและความแน่นอนเหมือนกัน จะพบเห็นได้บ่อย ๆ เช่นกันที่ผู้เล่นที่เบสไลน์โต้ลูกเสิร์ฟด้วยล้อมอย่างได้ผลดี

การเล่นด้วยแผนนี้ผู้เล่นที่เบสไลน์จะต้องทำหน้าที่ค่อยช่วยเหลือป้องกันผู้เล่นคู่ข้างอยู่หน้าเน็ท การป้องกันนั้นสามารถทำได้หลายวิธีซึ่งขึ้นอยู่กับคำແහนงของผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม ดังนี้ 1) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามอยู่หน้าเน็ท 1 คน และท้ายคอร์ท 1 คน ให้ตีลูกลีกไปยังผู้เล่นที่ท้ายคอร์ท 2) ถ้าฝ่ายตรงข้ามอยู่หน้าเน็ททั้งคู่ ให้ตีลูกต่ำเรียดเน็ทไปยังผู้เล่นคนที่อยู่ใกล้กว่า (ถ้าอยู่ระดับเดียวกันทั้งคู่ให้ตีไปตรงกลางหรือผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่า) 3) ถ้าฝ่ายตรงข้ามตีรุกได้มาก ให้ใช้ล้อม การตีด้วยวิธีเหล่านี้ ใช้ป้องกันผู้เล่นคู่ข้างอยู่หน้าเน็ท เพราะเป็นวิธีที่ทำให้ฝ่ายตรงข้ามตีต่อกลับมาไม่ดีได้บ่อย ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เล่นหน้าเน็ทตีอาชนะได้ หรือ “ตีฆ่า” ได้

หน้าที่ประการที่สองของผู้เล่นที่เบสไลน์คือ ขึ้นไปเล่นหน้าเน็ททันทีที่มีโอกาส (ยกเว้นผู้เล่นที่เล่นหน้าได้ไม่ดี) โอกาสที่ควรขึ้นไปหน้าเน็ทเมื่อกับการเล่นประเภทเดียวก็คือ เมื่อตีลูกได้แรงจากภายในเส้นเบสไลน์ไปยังผู้เล่นที่เบสไลน์ฝ่ายตรงข้ามหรือผู้เล่นหน้าเน็ทที่ยืนลีกกว่า หากผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามอยู่หน้าเน็ททั้งคู่ หรืออาจจะตีไปตรงตัวผู้เล่นหน้าเน็ท ถ้าเข้าเข้ามาใกล้เน็ทมาก ๆ เพราะเขาก็อาจป้องกันตั้งเองไม่ได้

ลูกล้อมก็ใช้ได้ดีโดยเฉพาะกับผู้เล่นระดับกลาง เพราะผู้เล่นระดับนี้ส่วนมากตอบไม่ค่อยดี ล้อมจึงใช้แก้ปัญหาผู้เล่นหน้าเน็ทได้ หากฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งคนใดมักชอบโฉบตีลูก ก็จะล้อมข้ามศีรษะเขา

การตีต่อลูกด้วยล็อบเป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งสำหรับการเล่นของมือระดับกลาง โดยเฉพาะเมื่อล็อบจากคอร์ทข้ามมือ เพราะฝ่ายตรงข้ามยังไม่คุ้นเคยกับลักษณะที่เป็นจุดอ่อนของเรา โดยเฉพาะผู้เล่นหน้าเน็ทที่ตั้งใจไว้ว่าจะโฉบต่อลูกด้านขวาของเข้า ถ้าตีต่อลูกเสิร์ฟได้ไม่ดีพอให้ใช้ล็อบล็อบที่ดีจะทำลายการรุกของฝ่ายตรงข้ามได้ดีที่เดียว จงพยายามล็อบให้ตกรุ่งหลังของคอร์ทหรือตกไกล์เบสไลน์ให้มากที่สุด เหตุผลคือ เพื่อวางแผนให้ไกลจากผู้เล่นหน้าเน็ทให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ และการเล่นวิธีนี้ ปอย ๆ ที่ทำให้ผู้เล่นหน้าเน็ทพยายามเล่นลูกนี้ให้ได้ขณะที่ตัวเองไม่สามารถเล่นให้ได้

ผู้เล่นหน้าเน็ท

เมื่อเล่นตามแผนหน้า 1 คน หลัง 1 คน ผู้เล่นหน้าเน็ทอาจจะต้องเล่นลูกขณะที่ยืนอยู่ห่างจากเน็ทเพียง 4 หรือ 5 ฟุต ถ้าผู้เล่นคุ้นเคยต่อลูกได้ลึกและแม่นยำพอ หรือต่อลูกได้ดี การยืนไกลันนิกมาก ๆ จะมีผลดี แต่หากฝ่ายตรงข้ามตีรุกด้วยลูกอันตรายใส่ผู้เล่นเบสไลน์ ตำแหน่งการยืนที่ดีสำหรับผู้เล่นหน้าเน็ทคือ ยืนห่างเน็ทประมาณ 12-15 ฟุต

ผู้เล่นหน้าเน็ทต้องระดับร่วงเกียวกับตำแหน่งที่ยืน โดยเฉพาะตำแหน่งซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเคลื่อนตัวขณะตีต่อ ต้องเป็นจุดซึ่งเมื่อเคลื่อนตัว เช่นเคลื่อนไปซ้ายขวา หน้า หลัง มีระยะทางเท่ากัน เมื่อฝ่ายตรงข้ามตีลูกมาทางเส้นข้าง ก็สามารถเคลื่อนตัวไปตีลูกได้ และสามารถเคลื่อนตัวไปสู่เส้นเสิร์ฟกลางเพื่อสกัดลูกได้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามตีมาทางนั้น สามารถเคลื่อนประชิดซึ่นไปข้างหน้าเพื่อรุก เมื่อเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามกำลังเสียหลักหรือตกลงเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เช่น เมื่อฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งถูกบังคับให้ถอยหลังไปมาก ๆ เพื่อตีลูกหรือตีลูกพร้อม (Half-volley) จากกลางคอร์ท และอาจจะถอยหลังสูบเบสไลน์ก็ได้ เพื่อเป็นฝ่ายป้องกัน เมื่อคุ้นเคยล็อบสั้นเกินไป

ผู้เสิร์ฟ

ผู้เล่นระดับกลางส่วนมากไม่สามารถรุกด้วยเสิร์ฟและวอลเลย์ได้ มั่นคงพอ ปกติแผนของผู้เสิร์ฟคือ เสิร์ฟปั่น ๆ ให้ลูกอยู่ในการเล่น (Ball in play) (ลูกจะอยู่ในการเล่นทันทีที่เสิร์ฟลูกลงคอร์ฟเสิร์ฟ) และยืนอยู่ที่เบสไลน์เพื่อป้องกันลูกที่จะมาทางซีกนั้น เมื่อเสิร์ฟจากคอร์ทขวา ต้องยืนทางขวาของเซ็นเตอร์มาร์คและกึ่งกลางระหว่างเซ็นเตอร์มาร์คกับเส้นข้างซึ่งเป็นตำแหน่งป้องกันที่ดี เมื่อเสิร์ฟจากคอร์ฟซ้ายให้ยืนไกล์ไปทางเส้นข้างมากกว่าเซ็นเตอร์มาร์ค จากตำแหน่งนี้จะสามารถตีท้ายไปยังด้านเบคและแนวของผู้รับได้ ขณะเดียวกันก็เป็นตำแหน่งที่สามารถป้องกันทางด้านนั้นได้ด้วย และยังหลีกเลี่ยงการตีเบคแนวของตนด้วย เมื่อลูกเสิร์ฟถูกล็อบข้ามศีรษะผู้เล่นคุ้นเคยที่อยู่หน้าเน็ทหรือเมื่อผู้เล่นคุ้นเคยด้วย ผู้เสิร์ฟอาจยืนไกล์

เช่นเดอร์มาร์คมากกว่าก็ได้

การเสิร์ฟแบบต่าง ๆ เหล่านี้ใช้ได้ผลดีเมื่อผู้เสิร์ฟไม่สามารถหลีกเลี่ยงการติดด้วยเบ็คแชนด์ของตนได้ ซึ่งจะพบได้เสมอเมื่อผู้เล่นคู่ข้าที่เล่นอ่อนกว่าเป็นผู้เสิร์ฟจากคอร์ทช้ายั่งยืนเป็นวิธีที่ใช้ได้ดีกับการแข่งขันส่วนมาก เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้รับลูกเสิร์ฟจากคอร์ทช้ายั่งยืนได้โดยเสิร์ฟไปทางเบ็คแชนด์ของผู้เสิร์ฟ ให้ยืนเสิร์ฟจากตำแหน่งที่ใกล้ไปทางเช่นเดอร์มาร์ค และผู้เล่นคู่ข้ายืนหน้าเน็ทหน้าเข้าหาผู้รับ และยืนชิดไปทางเส้นเสิร์ฟกลาง ทั้งนี้เพื่อบังคับให้ผู้รับติดลูกมาทางด้านขวาของคอร์ท หากลูกผ่านผู้เล่นหน้าเน็ทมาได้ ลูกบอลจะมาทางไฟร์แชนด์ของผู้เสิร์ฟ ผู้เสิร์ฟจะต้องเตรียมพร้อมที่จะเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วไปเล่นลูกนั้น ๆ กลับไป เมื่อการติดลูกมาทางด้านขวาของคอร์ท ผู้เสิร์ฟจะอยู่ในตำแหน่งที่ดีสำหรับตัวไฟร์แชนด์เท่านั้น หากบลอลมาทางด้านเบ็คแชนด์ ผู้เล่นคู่ข้าที่อยู่หน้าเน็ทจะเล่นวอลเลย์ได้ทันที

ประโยชน์อีน ๆ ของการเล่นคู่แบบหน้า 1 คน หลัง 1 คน คือ ผู้เล่นที่เล่นดีกว่าของทีมซึ่งสามารถเสิร์ฟรุกได้ดีพอก สามารถวิ่งขึ้นไปหน้าเน็ทได้ทันทีหลังจากตีเสิร์ฟแล้ว ส่วนผู้เล่นคู่ข้าที่ยืนที่เบสไลน์ตลอดการติดต่อเมื่อนั้น ๆ เมื่อเสิร์ฟไปยังคอร์ทช้ายั่งยืนได้โดยเสิร์ฟซึ่งวิ่งขึ้นไปหน้าเน็ท ยืนเสิร์ฟชิดไปทางเช่นเดอร์มาร์ค และวิ่งขึ้นไปข้างหน้าเพื่อวอลเลย์จากกลางคอร์ทช้ายั่งยืน เมื่อเสิร์ฟไปยังคอร์ทขวาให้ยืนกึ่งกลางระหว่างเช่นเดอร์มาร์คกับเส้นข้าง และวิ่งขึ้นไปสูตรตำแหน่งวอลเลย์ และในการนี้เดียวกันเมื่อผู้เล่นคู่ข้ายืนอยู่ที่เบสไลน์ทางขวาเมื่อ เพื่อป้องกันลูกทางซีกนั้น เข้าสามารถตัวไฟร์แชนด์ได้รุนแรงเกือนทุกลูกที่ไปทางด้านนั้น

ยุทธวิธีการเล่นคู่สำหรับผู้เล่นทุกระดับ

ยุทธวิธีการเล่นระดับต่าง ๆ “ได้แบ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนมาแล้ว แต่หลายอย่าง เช่น การเคลื่อนตัว แบบแผนการเล่น สามารถใช้ร่วมกันได้ ซึ่งครูหรือผู้สอน (Coach) จะเป็นผู้เลือกยุทธวิธีเหล่านี้ให้เหมาะสมกับผู้เล่นของตน ผู้สอนต้องเลือกแบบการเล่นให้เข้ากันได้กับความสามารถของผู้เล่นของตน และความสามารถของคู่แข่งขัน ขณะเดียวกันนั้น จะต้องไม่ลืมหลักเบื้องต้นของตำแหน่งการเล่น และการเคลื่อนที่ หลักซึ่งทำให้การเล่นทุกระดับมีประสิทธิภาพ

การเลือกวิธีการเล่นคู่สำหรับผู้เล่น

มีปัญหาอยู่ปัญหานึงที่ผู้เล่นหรือครูผู้สอน (Coach) ต้องประสบ ในการจัดทีมการเล่นคู่ คือ การตัดสินใจว่าจะให้ผู้เล่นคนใดเล่นจากคอร์ทช้ายั่งยืนและขวา หลักคณเข้าใจว่า ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดที่จะทำให้ได้รับชัยชนะคือเสิร์ฟและการตีติดลูกเสิร์ฟ ความจริงการจัดวางตำแหน่งผู้เล่นได้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้เล่นก็มีความสำคัญไม่น้อยทีเดียว การวางแผนในตำแหน่งที่

สามารถรับลูกได้ดีที่สุดนั้นต้องพิจารณาจากการฝึกตีโต้ลูกเสริฟ์ และการฝึกเล่นจากแต่ละซีกของคอร์ท

บางคนอาจพิจารณาเห็นว่า การวอลเลย์หลังเสริฟหรือรับลูกเสริฟมีความสำคัญมากที่สุด จึงวางตัวเองอยู่ในตำแหน่งที่สามารถตรวจสอบเสียงได้แรงที่สุด (วอลเลย์เบคแชนด์ได้ดีในคอร์ทขวาและวอลเลย์ฟอร์แชนด์ได้ดีในคอร์ทซ้าย) ผู้ที่วอลเลย์ได้แรงส่วนมากจะตีลูกไปยังกลางคอร์ทนั้นก็เป็นยุทธวิธีที่ดี เพราะว่าผู้เล่นส่วนมากยังรู้สึกตื่นเต้นต่อการเล่น ยกเว้นผู้เล่นระดับสูง จึงไม่กล้าตีลูกคอมๆ ส่วนผู้เล่นคุ้นช้า (ถนัดขวา) ควรยืนเล่นทางคอร์ทซ้ายเพราะสามารถวอลเลย์ฟอร์แชนด์ไปกลางคอร์ทกู้ต่อสู้ได้ง่ายกว่า

ถ้าผู้เล่นคนหนึ่งมีฝีมือการเล่นอ่อน อีกคนหนึ่งมีฝีมือการเล่นดีกว่า ให้ผู้เล่นที่อ่อนกว่าอยู่คอร์ทขวาเมื่อ เพราะ 1) เขามีช่องโถลูกเสริฟตัวยับเบคแชนด์ เพราะเสริฟจากคอร์ทขวาไปทางเบคแชนด์ของผู้รับยากกว่าเสิร์ฟจากคอร์ทซ้าย 2) เมื่อลูกที่เสิร์ฟพอยู่ในการเล่นแล้ว ลูกบนอล ส่วนมากจะมาทางเบคแชนด์ของเข้า ทำให้ผู้เล่นคุ้นช้าสามารถเล่นได้ด้วยฟอร์แชนด์

นอกจากนี้ยังมีแผนการเล่นแบบอื่นๆ อีก ซึ่งบางครั้งใช้เล่นเพื่อปักป้องผู้เล่นที่อ่อนกว่าได้ แต่แผนการเล่นนี้จะใช้ได้ก็ต่อเมื่อผู้เล่นที่อ่อนกว่าสามารถตรวจสอบเสียงด้วยฟอร์แชนด์ได้ดีพอสมควร แผนนี้คือ ให้ผู้เล่นที่มีฝีมืออ่อนกว่ายืนติดไปทางเส้นข้าง และใกล้เน็มากกว่าการเล่นหน้าเน็ตโดยทั่วๆ ไป จากตำแหน่งนี้ให้ฟอร์แชนด์วอลเลย์เฉพาะลูกที่เล่นได้ดีพอเท่านั้น และการยืน เช่นนี้ทำให้ทางด้านเบคแชนด์มีช่องเคลบลงจนฝ่ายตรงข้ามไม่กล้าตีลูกมาทางนั้น นอกจากนี้การเข้าไปยืนใกล้เน็ตยังช่วยให้ได้ตัวอลเลย์เหนือเน็ต จึงตีได้ชัน แต่การเล่นเช่นนี้ทำได้ไม่บ่อยนัก เพราะผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามย่อมเรียนรู้ แล้วตีลูกหลบหลีกผู้เล่นหน้าเน็ตได้ ตามที่กล่าวมาหั้งหมัดข้างบนนี้ เป็นเหตุผลของการใช้แผนนี้ ผู้เล่นที่มีฝีมือดีกว่าต้องรักษาพื้นที่ของสนามมากกว่า และต้องตีมากกว่าเพื่อเอาชนะหรือเพื่อบังกับคุ้นช้าเมื่อจำเป็น ด้วยเหตุนี้ผู้เล่นคนนี้จึงต้องมีความว่องไว (Agility) และความอดทนหรือกำลัง (Stamina) อย่างมาก

การเล่นแบบยืนนานกับเน็ต

ที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นยุทธวิธีการเล่นสำหรับผู้เล่นขั้นสูง ซึ่งเริ่มเล่นด้วยแบบหน้าเน็ต คนหนึ่ง หลังคนหนึ่ง และเคลื่อนขึ้นไปหน้าทันทีที่เสิร์ฟหรือรับลูกเสริฟแล้ว ต่อมาได้แนะนำการใช้แบบการเล่น หน้า 1 คน หลัง 1 คน สำหรับผู้เล่นระดับกลาง ต่อไปนี้จะกล่าวถึง แผนการเล่นแบบที่ 3 คือ การเล่นแบบยืนนานกับเน็ต หรือที่รู้จักเรียกว่า “Playing Parallel”⁴ เป็นการเล่นที่ใช้

⁴Chet Murphy, and Bill Murphy *Tennis for the Player Teacher and coach* p. 164.

กันมากระหว่างผู้เล่นระดับกลาง ในผู้เล่นระดับสูงก็ใช้ได้ดี และมักนิยมใช้กันเมื่อทีมฝ่ายรับรู้สึกว่า ไม่สามารถติดลูกเสิร์ฟโวโน่คู่ต่อสู้ได้พอ และใช้ได้ดีกับแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามทั้งแบบเล่นหน้าเนทหรือท้ายคอร์ททั้งสองคน และหน้าคนหลังคน

การเล่นแบบยืนนานกับเนท ผู้เล่นทั้งคู่ต้องยืนห่างจากเนทเป็นระยะทางเท่ากันเสมอ ถ้าหากเส้นจากผู้เล่นคนหนึ่งไปยังผู้เล่นอีกคนหนึ่ง เส้นนี้ต้องนานกับเนท จะนั้น ทำให้แน่ที่ยืนเล่นลูกอาจจะเป็นท้ายคอร์ทหรือหน้าเนทก็ได้ หากต้องการเปลี่ยนตำแหน่งที่ยืนระหว่างต่อ เซ็นจากท้ายคอร์ทเป็นหน้าคอร์ท ก็ต้องทำพร้อม ๆ กันทั้งสองคน โดยปกติการยืนนานที่ ท้ายคอร์ทจะใช้เฉพาะทีมฝ่ายรับเท่านั้น แต่ทีมฝ่ายเสิร์ฟก็ใช้ได้บ่อย ๆ ในผู้เล่นระดับกลาง โดยเฉพาะเมื่อเสิร์ฟได้ไม่ดีพอที่จะติดตามขึ้นไปเล่นวอลเลย์หน้าเนท การเล่นคู่ไม่ควรนำการเล่นแบบนี้มาใช้ แต่บางครั้งอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดก็ได้ ทั้งนี้ผู้เล่นต้องพิจารณาถึงความสามารถของผู้เล่นเอง

เล่นป้องกันผสมกับเล่นรุก

เมื่อฝ่ายตรงข้ามขึ้นมาเล่นวอลเลย์หน้าเนททั้งคู่ ปกติทีมที่เล่นแบบนานที่เบสไลน์ ต้องมี แผนการเล่นไว้สองแผนคือ 1) เล่นจากเบสไลน์ด้วยติดรัว (Drive) สไลซ์ (Slice) และหรือล็อบ (Lob) เพื่อตึงให้ฝ่ายตรงข้ามเล่นผิดพลาด 2) ขึ้นไปเล่นหน้าเนทพร้อมกันทั้งคู่ เมื่อฝ่ายตรงข้าม ตีลูกมาสั้น (Short shot) และเมื่อฝ่ายตรงข้ามอยู่ที่เบสไลน์ทั้งคู่ให้ติดลูกไปยังด้านที่อ่อนกว่า (ปกติ คือด้านเบนคแอนด์) ของผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่า และเมื่อฝ่ายตรงข้ามอยู่หน้าเนท 1 คน เบสไลน์ 1 คน ให้ติดลูกลึกไปยังผู้เล่นคนหลัง ยกเว้นในการณ์ที่ผู้เล่นหน้าเนทไม่พร้อมที่จะป้องกันตัวเอง จึงติดลูกไปยังผู้เล่นคนหน้าได้

สำหรับผู้เล่นที่มีประสบการณ์น้อย จะเกิดสิ่งนี้ขึ้นได้เสมอคือติดลูกแล้วยืนอยู่ท้ายคอร์ท ขณะที่ผู้เล่นคู่ข้ามขึ้นไปเล่นหน้าเนท การทำเช่นนี้ทำให้การเล่นแบบเปลี่ยนเป็นการเล่นแบบหน้า 1 คน หลัง 1 คน ซึ่งไม่เป็นตำแหน่งการเล่นแบบครึ่งป้องกันครึ่งรุก เพื่อป้องกันไม่ให้ สถานการณ์การเล่นแบบดังกล่าวเกิดขึ้น จึงต้องวางแผนไว้ให้แน่นอน เพื่อเป็นเครื่องชี้นำให้ผู้เล่น ในทีมปฏิบัติตามดังนี้ คือ ผู้เล่นที่ติดลูกบล็อกจะต้องเป็นผู้ซึ้งข้าดว่าทีมของตนควรจะรุก (เคลื่อนขึ้นไปเล่นหน้าเนท) หรือยังคงยืนติดอยู่ท้ายคอร์ทเช่นเดิม จะนั้น ผู้เล่นคู่ข้ามจะต้องพยายามติดลูกผู้เล่นที่ติดลูกอดเวลา เพื่อถูกการตัดสินใจของเข้าแล้วปฏิบัติตามให้สอดคล้องกัน ถ้าผู้ตัดสินยังอยู่ที่ ใบสไลน์ เรา ก็ยืนอยู่ที่เบสไลน์กับเขาด้วย ถ้าเข้าตีแล้วขึ้นไปข้างหน้า เรา ก็ขึ้นไปกับเขา ทั้งนี้พราะผู้ ติดรู้ว่า เขายังรู้ได้หรือไม่

การเล่นแบบข้ามเพื่อป้องกัน

การเล่นบังกัน (Defense) ที่ดีมีความจำเป็นต้องมีล็อบ (Lob) ที่ดี รู้สึกว่าผู้เรียนจะฝึกล็อบ ให้ดีได้เร็วกว่าฝึก ตอบ (Smash) ให้ได้ดี ทุกลูกที่เราล็อบไปฝ่ายตรงข้ามเข้าประชิดนาที จะตอบลูกนั้นให้ได้และรู้สึกว่าฝ่ายล็อบจะเป็นฝ่ายที่ปลดภัยกว่า การล็อบแต่ละครั้งต้องพิจารณาถึงเป้าหมาย เป้าหมายของล็อบคือ ทิศทางที่ซึ่งพำเพื่อเป้าประสงค์เฉพาะ ถ้าผู้เล่นคนหนึ่งของฝ่ายตรงข้ามยืนหน้าเนินให้ล็อบไปทางนั้น ถ้าผู้เล่นคนหนึ่งตอบไม่ดีและเล่นเสียบ่อย ๆ ให้ล็อบไปทางผู้เล่นคนนั้น

บางที่ผู้เล่นป้องกันอาจล็อบทแยงคอร์ท (Cross-court) โดยเฉพาะเมื่อผู้ล็อบยืนล็อบจากเขตอัลเลย์ (Alley) หรือนอกสนาม การเล่นล็อบแบบนี้ทำให้ฝ่ายตรงข้ามงงงันได้บ่อย ๆ เช่นกัน คือ ผู้เล่นหั้งสองต่างเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเล่นลูกนั้นได้ จึงไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าควรควรเป็นผู้เล่นลูกนั้น การเล่นผิดพลาดจึงเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ อาจแบ่งกันตีหรืออาจไม่เล่นลูกนั้นเสียเลย

ประเด็นสุดท้ายที่การล็อบเพื่อป้องกันต้องนำมาพิจารณาคือ ล็อบต่ำ (Low Lob) ไปยังเบคแอนเดอร์ของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่เล่นอ่อนกว่า ซึ่งความจริง การตีเช่นนี้ไม่ได้เป็นล็อบที่แท้จริง แต่เป็นการตีเบา ๆ ลูกขึ้นสูงเท่านั้น ผู้เล่นที่มีอันดับเท่านั้นที่สามารถตีลูกสูงด้วยเบคแอนด์ได้ดี การตีกีบปองกันไปยังจุดนี้จึงสามารถดึงจุดอ่อนของผู้เล่นระดับกลางออกมากได้บ่อย ๆ

การตัดสินใจเรื่องเป้าหมายของล็อบ จะกระทำกันที่สนามหลังจากที่ได้เห็นรูปแบบการเล่นของฝ่ายตรงข้าม ผู้สอน (Coach) หรือทีมอาจารย์กลุ่มใดก็ได้ ซึ่งจะมีการพูดกันก่อนการเล่นจะเริ่มขึ้น การตกลงใจอยู่บนพื้นฐานของความรู้เรื่อง แผนการเล่นของฝ่ายตรงข้าม

ตำแหน่งนอกเส้นกลาง

การเล่นคู่กีกเหมือนกับการเล่นเดี่ยวคือ ผู้เล่นที่ชำนาญจะเคลื่อนเข้าไปอยู่ในตำแหน่งซึ่งแบ่งครึ่งมุมของลูกที่ฝ่ายตรงข้ามตีต่อกลับมา อาจตีมาจากเส้นหรือเขตอัลเลย์ (Alley) ผู้เล่นต้องเคลื่อนออกจากเส้นกลาง (Center service Line) ไปทางซ้ายหรือทางขวา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เล่นยืนอยู่หน้าเนินหรือเบสไลน์

การเล่นหน้าเนิน

เมื่อยืนอยู่ในตำแหน่งเล่นวอลเล่ย์ ผู้เล่นหั้งคู่ควรเคลื่อนไปทางซ้ายหรือขวา หน้าหรือหลังนั้น ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของฝ่ายตรงข้ามและเป้าหมายของลูกที่ฝ่ายตรงข้ามตีที่เราคาดหวังเอา

ไว้ ถ้าฝ่ายตรงข้ามตีจากบริเวณเซ็นเตอร์มาრ์ค (Center mark) ต้องเตรียมป้องกันบริเวณกลางคอร์ทไว้ เพราะเป้าหมายของลูกที่ฝ่ายตรงข้ามตีมาส่วนมากอยู่บริเวณนั้น

เมื่อฝ่ายตรงข้ามตีจากเส้นข้าง ผู้เล่นหน้าเน็ททั้งสองคนต้องรีบเคลื่อนไปทางเส้นข้างด้านนั้น เพื่อป้องกันเขตอัลเลย์ (Alley) และเขตกลางคอร์ท โดยให้ผู้เล่นคนที่อยู่ใกล้เส้นข้างมากกว่า ป้องกันเขตอัลเลย์ (Alley) อีกคนหนึ่งป้องกันเขตกลางคอร์ท

เมื่อฝ่ายตรงข้ามตีโดยที่เราตีไปสั้น ซึ่งมีมุ่งหวังกว่านั้น ผู้เล่นหน้าเน็ททั้งสองคนต้องยืนให้คลุมพื้นที่สนาม (Cover) เพื่อให้สามารถป้องกันลูกตีขานานเส้นข้าง (Down the Line) และลูกตีทแยงคอร์ท (Cross-court) ได้ ในการทำเซนนี้ ผู้เล่นที่อยู่ห่างจากผู้ตีมากกว่า ต้องขึ้นไปข้างหน้าและเข้าหาเส้นกลาง เพื่อตีสกัดหรืออย่างน้อยก็ทำให้มุ่งแคบลง ส่วนผู้เล่นคู่ข้างต้องเคลื่อนไปป้องกันเขตอัลเลย์ (Alley)

ในการนี้ที่ผู้เล่นหน้าเน็ทเคลื่อนไปอยู่ในเขตอัลเลย์ ส่วนผู้เล่นคู่ข้างก็ยุบให้เคลื่อนไปอยู่ในเขตอัลเลย์ด้วยการยืนให้คลุมช่องว่างระหว่างผู้เล่นทั้งสองทำได้ดังนี้คือ ให้เคลื่อนเข้าหาผู้เล่นคู่ข้าง เมื่อทำเซนนี้แล้วจะทำให้เกิดช่องว่างขึ้นสองด้าน แต่เป็นช่องว่างที่แคบกว่าจึงสามารถยืนให้คลุมได้ดีกว่าช่องว่างที่กว้างกว่า การเตรียมตัวปฏิบัติตามวิธีข้างต้นนี้ ต้องใช้แผนหนึ่งแผนได้ดังนี้ แผนที่ 1 ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทตอบโต้ฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทางตามความสามารถ หรือแผนที่ 2 ยืนรอๆ ผู้เล่นคู่ข้าง ผู้เล่นแต่ละคนนัดในเรื่องนี้ไม่เหมือนกัน ถ้าใช้แผนที่ 1 ผู้เล่นหน้าเน็ท ต้องเคลื่อนตัวได้รวดเร็ว เพื่อบังกันลูกตีโดยฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นการแย่งตีสกัด ถ้าใช้แผนที่ 2 คือรอๆ ผู้เล่นคู่ข้าง คือดูตำแหน่งที่เขายืนและการตัดสินใจของเขาแล้วจึงทำหน้าที่ที่เราับผิดชอบทันที การดูคู่ข้างให้ดูเพียงให้แน่ใจว่าเข้าตัดสินใจอย่างไรเท่านั้นแล้วมองไปดูฝ่ายตรงข้าม ดูลูกบอลเพื่อเตรียมป้องกัน หรือขึ้นไปเพื่อยรุก และอยากจะแนะนำว่า ผู้เล่นควรทดลองค้นคว้าให้พบว่าควรจะใช้วิธีใดจึงได้ผลมากที่สุด เช่นลองเคลื่อนไปข้างหน้า ข้างหลัง หรือข้างๆ เพื่อยืนปิดช่องว่างที่เกิดจากการตีว่างของฝ่ายตรงข้าม

การเด่นจากท้ายคอร์ท

เมื่อเล่นจากท้ายคอร์ท ผู้เล่นต้องร่วมกันทำงานเป็นทีมเพื่อป้องกันเขตกลางคอร์ทและเพื่อป้องกันลูกตีโดยฝ่ายตรงข้ามซึ่งมีมุ่งหวัง การทำให้ฝ่ายตรงข้ามตีลูกจากกลางคอร์ท ไม่ว่าจะจากหน้าเน็ทหรือท้ายคอร์ท ช่วยลดมุมของลูกตีโดยให้แคบลง และทำให้เข้าตีได้ลับมากกลางคอร์ท ได้บ่อยๆ การป้องกันบริเวณกลางคอร์ทเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายกว่าคือ ให้ผู้เล่นทั้งสองคนเคลื่อนไปกลางคอร์ท และป้องกันให้ผู้เล่นที่เล่นดีกว่าเล่นลูกนั้น

การตีลูกของผู้เล่นที่ในสไลน์ บางครั้งต้องตีให้ลูก慢เหลมมาก ๆ (เพื่อป้องกันการตอบโต้ของผู้เล่นหน้าเน็ท) ถ้าเมื่อใดที่ฝ่ายตรงข้ามตีลูกจากเส้นข้าง ผู้เล่นท้ายคอร์ททั้งสองคนต้องรีบขึ้นไปป้องกันลูกที่มีมุมกว้าง การเคลื่อนขึ้นไปอาจต้องออกนอกเส้นกลางคอร์ทในแนวตรงข้ามกับผู้ตี

เมื่อฝ่ายตรงข้ามตอบ (Smash) ลูกล็อบจากบริเวณเส้นข้าง ผู้เล่นป้องกันที่จะต้องเคลื่อนจากด้านนั้นไปป้องกันเขตกลางคอร์ทและพื้นที่ที่หยอดกับผู้ตี

การถอยหลังเพื่อป้องกัน

ถ้าผู้ตี (Smasher) พร้อมที่จะตอบได้อย่างรุนแรง ผู้เล่นที่ในสไลน์ต้องถอยหลังไปมาก ๆ ให้เกือบถึงรั้วสนาม เพื่อให้อยู่ในตำแหน่งป้องกันที่ดี การถอยหลังไปมากทำให้มีเวลาสำหรับเล่นลูกบลอกมากขึ้น แต่ต้องยืนให้คลุมมุมที่กว้างกว่าไว้ด้วย บางครั้งสิ่งที่ดีที่สุดนั้นคือการยืนในตำแหน่งกลาง ๆ ระหว่างเบสไลน์กับรั้ว และผู้เล่นต้องเคลื่อนออกจากเขตกลางคอร์ทเพื่อป้องกันลูกตีมาทางด้านกว้างและลูกตีหยอดคอร์ท

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งยืนตี วิธีและความเร็วของลูกนอล

มีความเข้าใจผิดกันอยู่อย่างหนึ่งเกี่ยวกับหลักของการเล่นคือ ความเข้าใจว่า ตำแหน่งยืนตีและความสูงของลูกนอลจะตี เป็นสิ่งกำหนดวิธีที่ดีและความเร็วของลูกที่ตี ความจริงผู้เล่นทุกคนปรารถนาที่จะผลลัพธ์ลูกไปยังคอร์ฟ่ายตรงข้ามส่วนที่เปิดกว้างไว้ หรือผลลัพธ์ให้แรงและเร็วเพื่อไม่ให้คู่ต่อสู้รับได้ แต่ตำแหน่งการยืนและการตีของฝ่ายตรงข้ามไม่เปิดโอกาสให้ทำเช่นนี้ได้เสมอไป ในกรณีเช่นนี้ การตัดสินใจที่ดีคือ ตีลูกตัวไปยังเท้าของฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งคนใด เพื่อบังคับให้เขาต้องลูกขึ้น การตัดสินใจที่ดีคือ ตีลูกตัวไปยังเท้าของฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งได้ โดยให้พิจารณาถึงองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้ 1) ระยะห่างจากเน็ทและจากผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม 2) ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งที่ยืนกับเน็ท 3) ความสูงของลูกนอลที่ตี ถ้าตีลูกนอลขณะอยู่สูงอาจจะตีได้แรง วิธีของลูกจะเป็นแนวตรงไปยังเท้าของฝ่ายตรงข้าม ตรงข้ามกันถ้าตีลูกจากระดับต่ำ ต้องตีง่าย ๆ พอดีกับข้ามเน็ทไปให้ได้และลูกต้องมีวิถีโค้ง

การร่วมมือกันเล่นที่หน้าเน็ท (Teamwork at the net)

มีกฎอยู่อย่าง สำหรับแนะนำผู้เล่น เพื่อให้ผู้เล่นสามารถร่วมเล่นด้วยกันด้วยความรับรื่นขณะอยู่ในตำแหน่งรุกหน้าเน็ทคือ ลูกนอลที่ถูกตีตรงมาแนวเส้นกลางต้องปล่อยให้ผู้เล่นที่อยู่ทางคอร์ฟ้ายเป็นผู้ตี เพราะความสามารถตีด้วยฟอร์แมต์ได้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามตีลูกมาแนวเส้น

กลางเช่นเดิม แต่ผู้เล่นหน้าเน็ททั้งสองคนสามารถเล่นได้ ผู้เล่นที่ตีลูกครั้งสุดท้ายต้องเป็นผู้ตัดลูกนั้น ผู้เล่นส่วนมากจะตีลูกได้ เมื่อสามารถตีด้วยวิธีเช่นนี้เป็นผลสำเร็จ ตรงกันข้าม ผู้เล่นที่ไม่ได้ตีต่อสัก 2-3 ครั้งการตีครั้งต่อไปมักไม่ค่อยดี เพราะไม่ได้ติดตามอยู่อย่างใกล้ สำหรับทีมที่ผู้เล่นคนหนึ่งเล่นดีกว่าผู้เล่นอีกคนหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ผู้เล่นที่เล่นดีกว่าต้องเป็นผู้ตัด

คำเตือนสำหรับ ผู้ตัด คือ “ไม่ตอบไปยังส่วนปิดที่เคย (หรือมุ่งสัน) ถ้ามีช่องว่างที่กว้างกว่า (หรือมุ่งกว้างกว่า) ถ้าลูกล้อมมาลึกมาก การเล่นให้น่าเกรงขามคือ ตอบไปยังด้านเบ็คเอนด์ของฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะของผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่า หรือตีไปที่เท้าของผู้เล่นอีกคนหนึ่ง ซึ่งยังดักอยู่กลางคอร์ท สำหรับลูกล้อมที่มาระหว่างผู้เล่นหน้าเน็ททั้งสอง ผู้เล่นที่ตอบได้ดีกว่าต้องเป็นผู้ตัดลูกนั้น ผู้เล่นที่เล่นดีกว่าต้องเล่นเฉพาะลูกที่สามารถเล่นได้ถึง หรือณด่านหน้า บางครั้งอาจต้องร้องบอกกัน เช่น ร้องว่า “ปล่อย” หรือ “ฉันเอง” ถ้ามีการร้องบอกทั้งสองคน ผู้ที่ร้องก่อนต้องเป็นผู้ตัด หากร้องบอกแล้วมีการไม่ยอมกัน จะนำความหมายมาให้แน่นอน

ลูกล้อมสูงมาก ๆ ปกติเป็นลูกที่ยากต่อการตัดสินใจและจังหวะไม่ดี ด้วยเหตุนี้จึงควรปล่อยให้ลูกนั้นตกพื้น และตีเมื่อลูกกระดอนขึ้น ลูกล้อมสูงจะตกพื้นและกระดอนขึ้นเกือบเป็นแนวตั้งจากฉะนั้น ผู้ตัดจึงไม่ต้องถอยหลังไปมากสำหรับการตอบลูกนี้ การตอบนั้นเราหวังที่จะทำ Damien ให้ได้ถ้ามีช่องทาง แต่หากไม่มีช่องทางให้ตอบไปลึก ๆ ทางด้านเบ็คเอนด์ของผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่า ส่วนผู้เล่นคุ้นช้องผู้ตัดควรขึ้นไปสูตรตำแหน่งหน้าเน็ท เพื่อค่อยตีสกัดลูกตีโดยหลังการตอบ ปกติผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่าจะอยู่ทางคอร์ทขวา การตอบลูกไปทางเบ็คเอนด์ของเขาก็ต้องไปยังเส้นกลาง การเล่นเช่นนี้ช่วยให้ผู้เล่นคุ้นช้องตีสกัดไม่ต้องห่วงเขตอัลเลย์ (Alley) ยกเว้นที่ขยาย ก่อนเคลื่อนเข้าหาเส้นกลาง ถ้าผู้ตัดตอบลูกไปทางเขตอัลเลย์ (เพราะเห็นว่ามุมตีหรือด้านนั้นปิดอยู่) ผู้ตัดต้องยืนอยู่ที่เดิมเพื่อป้องกันเขตอัลเลย์ของตน

เมื่อผู้เล่นหน้าเน็ทนี่ถูกบังคับให้ถอยหลังไปตอบลูกล้อมลึก ปอย ๆ ที่ทำให้ผู้เล่นรู้สึกลำบากใจ และการเล่นเป็นทีมเสียไป หลายครั้งที่ผู้เล่นตอบกลับไปยังตำแหน่งหน้าเน็ท เพราะคิดว่าผู้เล่นคุ้นช้องตอนถอยหลังแล้ว บางครั้งผู้ตัดถอยหลังแล้ว แต่ผู้เล่นคุ้นช้องคงยืนอยู่หน้าเน็ท เพราะเข้าใจว่า ผู้ตัดกลับขึ้นไปสมทบกับเขาใหม่ ทีก่อนนี้เป็นสถานการณ์ที่ไม่พึงให้เกิดขึ้นทั้งสิ้น

เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดซึ่งกันและกัน จึงควรตั้งกฎไว้ดังนี้ผู้ตัดสินเป็นผู้ตัดสินว่าควรยืนอยู่ท้ายคอร์ทหรือกลับขึ้นไปหน้าเน็ทหลังจากตอบแล้ว ผู้เล่นคุ้นช้องต้องค่อยดูผู้ตัดว่าเขากำทำอย่างไร ต่อไป แล้วปฏิบัติตามให้สอดคล้องกัน อาจถอยไปยังเบสไลน์กับผู้ตัดและเข้าอยู่ในตำแหน่งป้องกัน หรือยืนอยู่หน้าเน็ทหากแน่ใจว่า ผู้ตัดจะกลับมาร่วมกับตนเอง การตัดสินใจของผู้ตัดนั้น ทราบได้จาก ตำแหน่งและความลึกที่อยู่บนคอร์ท ถ้าผู้ตัดเห็นว่าตัวเขากับบังคับให้ถอยหลังลึก

หรือเห็นว่าลูกกล้อมเข้าสามารถตอบได้อย่างดี ให้ถอยหลังและเรียกผู้เล่นคู่ข้างอยด้วย และถ้ามีความเชื่อมั่นในลูกตบของตนมากก็ให้กลับขึ้นไปสูตรตำแหน่งหน้าเน็ทได้

ผู้เล่นหน้าเน็ทที่ผลัดจะเคลื่อนเข้าสูตรตำแหน่งที่ดีสำหรับการตีทุกรั้ง รวมทั้งล็อบด้วยและเมื่อคิดว่าฝ่ายตรงข้ามต้องล็อบ เข้าจอกอยหลังออกห่างจากเน็ทเล็กน้อย เพื่อให้เล่นลูกนั้นได้และตอบได้รุนแรง อย่างไรก็ตาม หากฝ่ายตรงข้ามบุกโจมและล็อบข้ามศีรษะผู้เล่นหน้าเน็ทมาได้ ผู้เล่นที่อยู่ท้ายคอร์ฟต้องมาเล่นลูกนี้ ขณะเดียวกันก็ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทข้ามไปอยู่อีกซีกหนึ่งของคอร์ฟ ก็จะทำให้สามารถยืนคุ้มคอร์ฟทั้งสองซีกได้ เหตุการณ์ชั่นนี้มักเกิดกับทีมเล่นคู่ชิงมีผู้เล่นๆ ดีคนหนึ่งและเล่นอ่อนคนหนึ่ง เพราะผู้เล่นที่เล่นอ่อนกว่า ด้อยในด้านวอลเลย์จึงยืนชิดเน็มมากเกินไป ถ้าผู้เล่นทั้งสองอยู่หน้าเน็ทและลูกกล้อมข้ามศีรษะคนหนึ่งคนใดไป การแก้ไขเป็นเรื่องค่อนข้างยาก แต่ปกติผู้เล่นชีงอยู่ด้านเดียวกับลูกบอลที่ถูกตีมาจะเป็นผู้รับผิดชอบของลูกกลุ่มที่ไม่ทางด้านนั้น ถ้าผู้เล่นคนนั้นได้ขึ้นไปเติດเน็ท (เป็นเหตุให้คู่ต่อสู้ล็อบข้ามศีรษะได้) ผู้เล่นคู่ข้างอาจอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าสำหรับตีลูกนั้น ถึงแม้ว่าต้องวิ่งแบงคอร์ฟซึ่งมีระยะทางไกลกว่าไปตีก็ตาม แต่เขาอาจตีลูกกล้อมที่ตกพื้นแล้วกระดอนขึ้นได้ง่ายกว่า เพราะกำลังอึดหึดให้เน็ท ขณะเดียวกับผู้เล่นหน้าเน็ทเปลี่ยนข้างไปยืนอีกซีกหนึ่ง การเปลี่ยนข้างจากซีกหนึ่งไปสูตรซีกหนึ่งของคอร์ฟทำได้ดังนี้ เปเปลี่ยนไปยืนในตำแหน่งวอลเลย์ หรือถอยหลังให้พิจารณาจากรูปแบบของการตี (Kind of shot) ของผู้เล่นคู่ข้า ถ้าผู้เล่นคู่ข้าตีโดยลูกต่ำไปตกใกล้เท้าของฝ่ายตรงข้าม และหรือตีลูกตกลึก (Deep shot) ถึงห้ายคอร์ฟของฝ่ายตรงข้าม ให้เปลี่ยนไปยืนตำแหน่งวอลเลย์ เป็นต้น

การโฉบตี

ที่กล่าวถึงการเล่นคุ้นตันนั้นได้อธิบายถึง ลักษณะการโฉบตีลูกเพื่อสกัดลูกตีให้ของผู้เล่นหน้าเน็ทที่มีฝีมือระดับสูง การโฉบตีลูกของผู้เล่นระดับสูงใช้ได้ทั้งเป็นการรุกและการป้องกัน สำหรับการรุก ผู้เล่นหน้าเน็ทจะเคลื่อนข้ามเส้นกลางไปตีลูกซึ่งลอยไปทางผู้เล่นคู่ข้างของตน เหตุผลที่ต้องทำเช่นนี้เพราะ เข้ายื่นในตำแหน่งที่ดีกว่า หรือ เพราะเข้าสามารถตีได้แรงกว่า หรือ เพราะเขามีมุมตีดีกว่า สำหรับการป้องกัน ผู้เล่นหน้าเน็ทเคลื่อนไปปิดคอร์ฟส่วนที่ปิดได้ เพราะเพื่อนร่วมทีมตกไปอยู่ในตำแหน่งไม่ดี หรือตีวงลูกผิดเป้าหมาย

คิลปของ การโฉบนั้นอยู่ที่กลการหลอกลวง ผู้โฉบที่ดีต้องสามารถปักปิดความตั้งใจของตนได้ เช่น การยืนนิ่งๆ กับที่ก่อนเคลื่อนไหว หรืออาจยืนโยกตัวอยู่กับที่เพื่อทำให้ฝ่ายตรงข้ามงประการแรก ผู้โฉบอาจทำให้คู่ต่อสู้เบลิกใจได้โดยเดินข้ามไปตีสกัดลูกตีโดยที่ดี ประการที่สอง

ทำให้ฝ่ายตรงข้ามเข้า จนเป็นเหตุให้เข้าตีผิดพลาดได้ บางครั้งเราอาจลืมให้เข้าตีลูกมาตรงตัวเรา โดยการโยกตัวสองสามครั้ง แล้วยืนอยู่กับที่

ยังมีกลเม็ดออยู่อีก 2 วิธี ที่ใช้ดึงการตีของฝ่ายตรงข้ามโดยเฉพาะ คือ ขณะที่เล่นอยู่หน้าเน็ท ถ้าสามารถตีได้อย่างชัดแจ้ง ให้เคลื่อนตัวไปทางเขตอัลเลย์ (Alley) ทันที เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามเห็นว่า เราได้ไปป้องกันด้านนั้นไว้ เมื่อฝ่ายตรงข้ามเห็นเช่นนี้ ทำให้มีแนวโน้มว่าเข้าต้องตีทิ้งคอร์ท (Cross-court) มากกว่าตีข้างนักกับเส้นข้าง (Down the Line) เมื่อทราบเช่นนี้ ผู้เล่นหน้าเน็ทต้องรอจนกระทั่งได้ทำเป็นครั้งที่สองแล้ว จึงโฉบข้ามคอร์ทไปตีสกัดลูกตีได้

แผนที่ควรใช้สลับกันคือ ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทยืนปิดเขตอัลเลย์ (Alley) เพื่อให้ฝ่ายตรงข้ามตีลูกมาทางเขตอัลเลย์ด้านนั้น เมื่อเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามตีมายังเขตอัลเลย์ที่ปิดว่างอยู่ ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทเคลื่อนไปทางด้านนั้นเพื่อตีสกัดลูก

บุทธิวิธีเหล่านี้ใช้ต่อสู้กับผู้เล่นที่ตีโต้ลูกเสิร์ฟ (Return service) ได้ดีมาก ซึ่งบางครั้งอาจเป็นการตัดสินใจโดยไม่ได้เตรียมตัวของผู้เล่นหน้าเน็ท หรือบางครั้งอาจวางแผนไว้ล่วงหน้าแต่ผู้เสิร์ฟต้องเสิร์ฟได้ แม่นยำ ไปยังเส้นเสิร์ฟกลางของฝ่ายตรงข้าม เพื่อให้ผู้เล่นคู่ข่ายเปิดเขตอัลเลย์ไว้ได้โดยไม่ต้องห่วง (ถ้าเสิร์ฟออกด้านข้างผู้เล่นหน้าเน็ทต้องยืนปิดเขตอัลเลย์) ทีมที่เล่นดี ๆ ส่วนมากมีสัญญาณแสดงให้ผู้เล่นหน้าเน็ทดูใจได้ถูกต้อง สัญญาณที่ใช้คือ ทำมือและแบบมือ ส่วนผู้เล่นคู่ข่ายของผู้เสิร์ฟอาจเอาจมือแตะหลัง เพื่อให้ผู้เสิร์ฟส่งสัญญาณให้ สัญญาณทำมือหมายความว่า ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทเคลื่อนเข้าหาเส้นกลางเพื่อสกัดลูกตีโต้ สัญญาณแบบมือหมายความว่า ให้ผู้เล่นหน้าเน็ทยืนตำแหน่งเดิมของตนไว้ และอาจจะโยกตัวทำท่าเหมือนจะโฉบ เพื่อรับกวนฝ่ายตรงข้าม ถ้าใช้แผนนี้ ผู้เสิร์ฟต้องยืนเสิร์ฟใกล้เซ็นเตอร์มาร์ค (Center mark) เพื่อให้ออยู่ใกล้ตำแหน่งของออลเลย์ที่ตีของอีกซีกหนึ่งของคอร์ท

ทีมที่มีการเล่นระดับสูงจะตีโฉบระหว่างตีโต้ได้ เช่นเดียวกับขณะที่ตีโต้ลูกเสิร์ฟ บุทธิวิธี ก็เหมือนกัน ผู้โฉบต้องรอจนกระทั่งฝ่ายตรงข้ามตีตามแผนของผู้โฉบเป็นครั้งที่สอง จึงเคลื่อนเข้าตีสกัด ผู้โฉบควรจะเริ่มด้วยการโยกตัวหลอกล่อ เพื่อรับกวนฝ่ายตรงข้าม และขณะเดียวกัน การโยกตัวจะล่อให้ฝ่ายตรงข้ามตีลูกมายังผู้เล่นหน้าเน็ท